UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXXXIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

nis, quæ ſolùm habet cauſam continuã, & non permanentẽ, nec perpetuam, cum tamen contrarium ſit uerius, ut colligitur ex iis, quæ uolunt Bar. & alij, in d.l. binas, in d.l. quicquid, in d.l. 1. ac etiã in d.l. quod contra, & ſic fundamentũ principale conſulentium in contrariũ contra ipſos retorquetur. ¶ Non obſtat ſecundũ fundamentũ de cõuentione facta inter do. Baptiſtam, & magiſtrũ Franciſcum de emendo, & diuidendo domũ cum cõmodis, & incõmodis ſuis, Quia reſpondetur, ꝙ † ex tali conuentione non poteſt dici ſeruitus de nouo cõſtituta, neq; impoſita, ex quo tẽpore conuentionis neuter ipſorũ erat dominus ædiũ, neq; poſſeſſor, & ad ſolos dominos ædiũ pertinet ſeruitutes acquirere, & de nouo imponere, l. 1. l. ſi quis duas, & l. ſi cũ duas, ff. commu. præd. nã rei alienę, uel cõi quis ſeruitutem imponere, & acquirere non poteſt, ut in dictis iuribus, & in l. receptum, ff. commun. præd. & l. unus ex ſociis, ff. de ſerui. ruſt. præd. cũ ſimi. & ideò non poteſt intelligi cũ commodis, & incõmodis, hoc eſt cum ſeruitutibus, quæ tacitè reſeruari, & de nouo imponi dicerentur, ut habetur per Bar. in d. l. 1. ff. de ſerui. leg, tũ quia contrahentes tempore conuentionis non erant domini ædium, tum quia poſt conuentionem non reperitur, ꝙ contrahentes, poſtquam domini fuerunt effecti, ſeruitutem aliquam, & præſertim proſpectus, ac luminis conſtituerint, & ſatis non eſt uoluiſſe tunc ſeruitutes debere imponi, niſi etiam ab ipſis effectis dominis poſtea realiter, & expreſsè fuerint impoſitæ, arg. d.l. in uendendo, cũ aliis ſupra allegat. uel ſaltem tempore traditionis fuerint reſeruatæ, ut in d.l. ſi quis duas, in d.l. ſi cum duas, l. in uenditione, & l. in tradendis, ff. commu. præd. & præſertim cũ poſt illam cõuentionem ex interuallo fuerit facta uenditio, arg. eorum, quæ uoluit Alex. in conſi. 132. in 1. col. uol. 2. Sed † illa uerba cum cõmodis, & incommodis debent, & poſſunt intelligi de ſeruitutibus iam conſtitutis, & impoſitis ipſis ędibus, quæ ab alienis, & uicinis ædibus ipſis ædibus poſtea uenditis debebãtur, & èxcontra, ad hoc, ut uerba aliquid operẽtur, & non ſint fruſtratoria, argu. l. quoties, ff. de reb. dub. ff. de uerb. obl. & ff. de reg. iu. & l. ſi quando, ff. de leg. 1. ¶ Non obſtat tertium de clauſula illa cum omnibus, & ſingulis acceſſibus &c. quia pro reſponſione conſiderandum eſt, ꝙ diuerſis temporibus huiuſmodi uenditiones factę, & celebratę fuerũt, nam Mariottus prius uendidit partem domus do. Baptiſtæ, deinde ex interuallo uendidit aliam partem magiſtro Frãciſco, præſente dicto do. Baptiſta, & omnibus, ac ſingulis pro quocunq; ſuo iure, & intereſſe conſentiente, & promittente ipſi magiſtro Franciſco à ſe, ut ſupra, reſpectiuè facta, promiſſa, & conuenta perpetuo firma, & rata habere, & cũ iuramento &c. Item conſiderandũ eſt, ꝙ † hæc clauſula cũ omnibus, & ſingulis, &c. operatur ſolum ad fauorẽ emptoris, ut actiuè dicãtur ei acquiſitæ, & reſeruatæ ſeruitutes, non aũt ad incõmodum ipſius, & ꝙ ſeruitutes paſſiuè dicantur, cõſtitutæ ad præiudiciũ emptoris, ut clarè colligitur ex uerbis dictę clauſulę, & cõuẽtionis, quibus dicitur, quorũ omniũ commodũ, & utilitas ad dictũ emptorẽ ſpectet, & pertineat &c. & cũ in uerbis nulla eſt ambiguitas, nõ debet admitti uoluntatis qõ. l. ille, aut ille, in fi. ff. de leg. 3. & ita eſt de mẽte Bar. & Paul. de Caſtr. in d.l. binas la 1. & habetur per Moder. Vero. in tracta. ſerui. in ti. de ſerui. itin. in 2. col. His ſtãtibus, dico, ꝙ illa clauſula, de qua ſupra, appoſita ĩ inſtrumẽto uẽditionis factę do. Baptiſtę de parte domus profuit, ſeu pdeſſe potuit do. Baptiſtæ, ut ipſi, ſeu parti domus ſuæ dicãtur reſeruatę, & cõſtitutę ſeruitutes illorũ actuũ, & illarũ cõmoditatũ, quæ debebãtur illi parti domus ab alia parte domus, qm̃ conuentio, & promiſſio illa facta fuit inter do. Baptiſtã emptorẽ, & Mariottum uẽditorẽ, qui tũc erat adhuc dñs alterius partis domus, & conſequẽter potuit de nouo illi parti, quæ ſibi remãſit, ſeruitutes imponere, & ita propriè loquitur, Bart. in d.l. binas, cũ ſi. ſupra alleg. Sed per eã clauſulã appoſitã in inſtrumento uenditionis factæ magiſtro Frãciſco nõ potuit imponi, nec de nouo reſeruari aliqua ſeruitus in parte prius empta per do. Baptiſtã, ut illa debeat aliquã ſeruitutẽ alicuius cõmoditatis parti domus emptæ à dicto magiſtro Franciſco, qm̃ tempore, quo Mariottus uendidit partẽ domus magiſtro Frãciſco, ipſe Mariottus nõ erat dominus partis domus uẽditæ do. Baptiſtę, cũ prius illã do. Baptiſtæ uendidiſſet, ergo illi parti Mariottus nõ potuit ſeruitutẽ imponere, quæ diceretur debita parti emptæ per magiſtrũ Franciſcũ, quia ad dominũ, & non ad alium ſpectat imponere ſeruitutẽ rei propriæ, & non alienæ, ut ſupra dictũ fuit, ac ẽt quia res inter alios acta non dẽt alteri nocere, C. res inter alios act. Et quãuis do. Baptiſta tũc præſens fuerit, & cõſenſerit, ac promiſerit omnia, & ſingula rata, & grata habere, ut in inſtrumento uẽditionis factæ magiſtro Frãciſco cõtinetur, tamen hoc dẽt intelligi de iis, quæ fuerunt facta, cõuenta, & promiſſa ſolũ ab ipſo domino Baptiſta in dicto inſtrumẽto uẽditionis factæ magiſtro Franciſco, & non ab alio, puta à Mariotto, ut clarè colligitur ex uerbis inſtrumẽti ibi à ſe, ut ſupra, reſpectiuè facta, promiſſa, & cõuẽta, ſed dominus Baptiſta nec in illo, nec in alio inſtrumẽto promiſit ſeruitutem aliquã, nec eã reſeruauit, ergo nulla ſeruitus põt dici ipſi magiſtro Franciſco, ſeu parti domus ſuæ cõſtituta, uel reſeruata per ipſum dominũ Baptiſtam.

18 Et † cũ ſimus in materia ſtricta, & ex orbitãti, uidelicet in imponẽda ſeruitute iuxta l. altius cũ ibi no. C. de ſerui. ſtandum eſt uerbis expreſſis, & uerba ſunt ſtrictè, & propriè intelligenda, & omiſſum habetur pro omiſſo, l. quicquid aſtringendæ, ff. de uerb. oblig. & arg. d.l. in tradendis, & d.l. quicquid, ff. cõmunia prędio. Hæc in præſenti cauſa iuris eſſe exiſtimaui ultra ea, quæ ſatis luculenter ipſe dominus Baptiſta conſiderauit. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Seruitutes urbanas, & ruſticas rebus imponere, & conſtituere ad dominos rerum ſpectat.*

2 *Feneſtram ſuper ſolo uicini habens de conſenſu domini ſoli in bona fide eſſe, & titulum habere dicitur.*

3 *Seruitus habendi feneſtram, & proſpectum in ſolo, & horto uicini cauſam habet continuam.*

4 *Et ex curſu annorũ decem, & uiginti præſcribitur, & acquiritur.*

5 *Feneſtram in ſuo pariete habere unicuique licet, niſi probetur ſeruitutem aliquam contrariam uicino competere, & num. 15.*

6 *Libera in dubio res pręſumitur, niſi ſeruitus probetur impoſita.*

7 *Teſtis idoneus non eſt ille, qui iura aliqua conceſſit, in cauſis, in quibus de illis iuribus ageretur, etiam ſi nullum commodum, uel incommodum eſſet percepturus.*

8 *Teſtis, dictum ſemper magis interpretetur, & recipitur contra producentem, quàm pro ipſo.*

9 *Confeſſio facta in iudicio debet à parte aduerſa & pro ſe, & contra ſe uel in totum recipi, uel in totum remitti, maximè, ſi ea iuris præſumptionem pro ſe habeat.*

10 *Succeſſorum appellatio ſimpliciter continet emptores, alioſq; habentes titulum, & cauſam ſingularem ab aliquo.*

11 *Conceſſio facta ad beneplacitũ etiã per ſucceſſorem põt reuocari.*

12 *Precario concedi poſſunt ea, quæ in iure conſiſtunt.*

Precarium durat, donec fuerit reuocatum per eum, qui conceſſit, uel per illius ſucceſſorem, quando hoc actum eſſet.

13 *Conceſſio aliquid faciendi puta feneſtram, quando ſeruitutem, importet, & quando ſolum obligationem aliquã facti perſonalẽ.*

14 *Obligatio perſonalis ſolum contrahentes, eorumq; hæredes, & non ſingulares ſucceſſores aſtringit.*

16 *Seruitus ad tempus certum, vel incertum conſtitui non poteſt.*

17 *Conceſſio ſi facta ſit precario nomine, & ad beneplacitum, non poteſt ex ea aliqua præſcriptio induci, niſi ſpatio triginta annorũ.*
18 *Iudęi in concernentibus animã, & peccatũ canoni non ſubiiciũtur.*
19 *Iudæus contra Chriſtianum nullo modo præſcribit, & quare.*
20 *Iudæus contra Chriſtianum teſtis eſſe non poteſt.*
21 *In iudæis contra Chriſtianos non iuris æquitas, ſed rigor ſeruari debet.*
22 *Precario poſſidens, ſeu colonus, & emphyteota non poſſunt aduerſus dantem, & concedentem præſcribere, niſi à tempore, quo controuerſiam illi faciunt.*
23 *Seruitus habens cauſam continuam quomodo præſcriptione acquiratur, & bonam fidem requirit, & nu.26.*
24 *Seruitutis uſus quomodo debeat probari.*
26 *Aedificare in ſolo ſuo, & altiùs tollere iuxta ædes uicini ẽt illas, & earum feneſtras obſcurando, & ſic cum præiudicio uicini, ẽt eo inuito, licet niſi ſeruitus aliqua uicinis ædibus deberetur.*
27 *Obligatio perſonalis differt à ſeruitute.*
28 *Edificare iuxta ædes, & parietem uicini infra quod ſpatiũ liceat.*
29 *Mæuiana, & ſolaria quæ ſint remiſſiuè.*

EPITOME.

SERVITVS habendi feneſtrã in ſuo pariete ſuper ſolo uicini, & altiùs non tollendi non dicitur acquiſita per conceſſionẽ factã à domino ſoli uicini, ut feneſtrã poſſit facere, & habere ad beneplacitũ ipſius uicini concedẽtis, & ſucceſſorum ſuorum, & citra præiudiciũ iurium ſuorum adeò, ut uicinus nõ poſſit penes dictũ parietem ædificare, & altiùs tollere, nõ obſtãte dicta feneſtra, maximè ſtante ſtatuto loci, quo dominus in ſuo pariete ſuper ſolo uicini feneſtram, ſeu foramen facere, uel habere prohiberur, niſi ei iure ſeruitutis ſit permiſſum.

In ſolo proprio iuxta parietem uicini licitum eſt ædificare, etiam ſi uicini ædes obſcurentur. Et infra quod ſpatium hoc liceat.

CONSILIVM CXXXIIII.

IN cauſa nũciationis noui operis mota per Angelũ hebræum cõtra hæredes Ludouici de Poetis ſuper eleuatione muri impedietis proſpectũ, & lumẽ cuiuſdã feneſtrę, quã ipſe Angelus habet, & fecit in ſuo pariete de conſenſu, & licẽtia magiſtri Ioannis iacobi de Sauiis auctoris illorũ de Poetis, duo ſunt principaliter uidẽda: Primum, an ipſi Angelo, uel eius domui ſit acquiſita aliqua ſeruitus & maximè altiùs nõ tollẽdi in domo dictorũ hæredũ. Secundũ eſt, poſito, quòd nulla ſit ſeruitus acquiſita, an licitũ ſit ipſis hæredibus murũ in ſolo proprio iuxta parietem dicti Angeli tollere, ſeu ædificare, ita ꝙ lumen dictę feneſtræ obſcuretur, ſeu obſcurari poſſit: Item infra quod ſpatiũ dictis hæredibus liceat parietẽ iuxta murũ dicti Angeli ædificare.
¶ Quoad primum uidetur prima facie dicendum, ꝙ Angelo, ſeu eius domui ſit acquiſita ſeruitus altiùs, non tollendi, uel ne luminibus officiatur in domo dictorum hæredum, & primo ex conſtructione feneſtrę, quam Angelus fecit in ſuo pariete de conſenſu, & licẽtia magiſtri Ioannis iacobi de Sauiis tunc domini, & poſſeſſoris domus dictorum hæredum, quia
1 † ad dominos rerũ ſpectat cõſtituere, & imponere ſer
uitutes urbanas, & ruſticas in rebus ſuis, l.2.ff.de ſerui
tut.§.fi.inſtit.eodem tit. nam in re ſua quilibet eſt mo
derator, & arbiter.l.in re mãdata C.mandati. Sed ma
giſter Ioannes iacobus dominus domus conceſſit ſer
uitutẽ habẽdi feneſtrã ipſi Angelo in ſuo pariete ſu
per ſolo, & horto ipſius magiſtri Ioannis iacobi, ergo
2 &c. ¶ Secundò † ex quo Angelus fecit dictam feneſtrã
de conſenſu, & licentia dicti magiſtri Ioannis iacobi,
dicitur fuiſſe in bona fide, & titulum habuiſſe, argu
mento eorũ, quæ habentur per doct. in c. ſi diligenti
de præſcrip. cũ aliis ſimilibus: & ideò cum per decem
ſeu uiginti annos, & ultra Angelus habuerit, & tenue
rit dictã feneſtrã in ſuo pariete, habendo pro
3 ſolo, & horto uicini, & huiuſmodi † ſeruitu
eſſe ſeruitus habens cauſam continuam iuxta
per Bar. in l. ſeruitutes, la 2. ibiq; Pau. Caſt.
4 ſequitur hinc, † ꝙ ex curſu huius temporis
quiſita ſeruitus domui Angeli habendi, & te
ctam feneſtrã per tex. in l. 1. C. de ſerui. & aqua
5 nibus cũ ibi no. ff. de ſerui. urba. prædio. ¶ Te
tũ eſt de iure unicuiq; habere feneſtram in ſ
te, niſi probetur uicino, ſeu rei ſuæ cõpetere
tem, per quã non liceat feneſtrã in ſuo pariet
re, ut eſt tex. notabilis, in l. altiùs, C. de ſeruit.
Moder. Veron. in tract. de ſeruit. ſub rubrica
ſtra in principio, ergo ipſi Angelo licitum
habere feneſtrã in dicto ſuo pariete. ¶ Cæter
non obſtantibus, contrarium eſſe uerius arb
nulla dicatur ſeruitus cõſtituta, nec acquiſita
Angeli, in primis quia non probatur ſeruitu
6 impoſita, † & in dubio res præſumitur libera,
betur ſeruitus impoſita, d. l. altiùs, l. in ædibu
ſerui. & aqua, ubi Bal. & alii: & ſecundũ diſp
ſtatutorũ Bononiæ ſub rub. de cedis, & muri
tis impoſitio, & cõſtitutio probari non põt
inſtrumentũ publicum: In caſu autẽ, de qu
nullũ extat de dicta ſeruitute inſtrumentũ,
ctis teſtium etiam probari dicitur, tũ quia u
teſtis productus, & examinatus fuit pro par
ad probandum ſeruitutem fuiſſe impoſitam
unius non ſufficit, quoniam unius teſtimon
cio non admittitur l. iuriſiurandi C. de teſtib.
7 uniuerſis extra eod. ti. † tum etiam quia ma
nes iacobus teſtis examinatus probat ſe c
Angelo facultatẽ faciendi dictã feneſtram
poris ſe fuiſſe dominum domus, quã tenen
dẽt dicti hæredes Ludouici de Poetis, & cõſ
quo ad ius dictę feneſtræ ipſe Magiſter Ioa
bus fuit auctor ipſius Angeli, ergo in cauſa
neſtrę nõ dicitur teſtis idoneus per ea, quę
& alii in l. omnibus per illũ tex. cũ gl. C. de te
ille, qui iura aliqua ceſſit, aut aliter conceſſit
eſſe teſtis in cauſis, in quibus de illis iuribus
& ſi nullũ commodũ, uel incommodum
pturus. ¶ Præterea magiſter Ioannes iacobus
poſuit ſe prædicto Angelo dediſſe licentiam
di feneſtram in dicto pariete, dicit, ꝙ dedit
tiam ad beneplacitum ipſi magiſtri Ioannis
& ſucceſſorum ſuorum, & citra præiudicium
ſuorum in acquirẽdo aliquã ſeruitutem, &
ſent ipſe magiſter Io. iacobus, & ſucceſſores
docunq; ædificare penes dictum murum, al
lere, non obſtante dicta feneſtra, ut mihi in
ſupponitur. Vnde dictus Angelus, qui ipſum
ſtrum Iacobum induxit teſtem, non poteſt
dicti illius recipere, quin totum dictum rec
8 pro ſe, quàm contra ſe, † quoniam dictum te
per magis interpretatur, & recipitur contra p
tem, quàm pro ipſo, ut in c. in præſentia cũ ibi
tra de proba. eſt enim dictum teſtis producti c
inter ipſos litigantes, facitq; fidẽ contra am
tes, ac magis contra producentẽ, ut colligitur
quæ habentur in c. fraternitatis in glo. fi. extra
9 Facit, † quod dicitur de cõfeſſione facta in
quã pars aduerſa tenetur uel in totũ recipere,
ſe, & contra ſe, uel illã in totũ remittere, &
quãdo cõfeſſio facta hẽt pro ſe iuris præſump
colligitur ex ijs, quæ no. uoluit Alex. in l. 1. §.
pliciter, ff. de uer. obl. poſt Spe. Sed ex depoſit
cti magiſtri Io. iacobi infertur, ꝙ licẽtia, & co
faciẽdi dictã feneſtrã fuit conceſſa precario,
ad beneplacitum ipſius, & ſucceſſorũ ſuorum
præ

præiudiciū ipſius, ac ſucceſſorū ſuorum quo ad acquirendum aliquā ſeruitutē &c. ſucceſſorum autem appellatione in caſu noſtro cōprehendūtur hæredes dicti Ludouici de Poetis, qui cauſam ab ipſo magiſtro Io. Iacobo habuerūt, cum emerint ab eo domū, quā

10 Angelus ſeruitutem habere dicit, quia † appellatione ſucceſſorum ſimpliciter cōtinentur emptores, & alii habentes titulū, & cauſam ſingularem ab aliquo, ut in l. fi. ff. de excep. rei iudi. l. qui in alterius cum gl. ff. de regu. iu. Alex. in l. quædā, §. nihil, ff. de eden. & in l. quod dicitur poſt Imol. ff. de uerb. oblig. Bar. & Alex. in l. pomponius, §. cū quis, ff. de acquir. poſſ. Infertur itaq; ex his, ꝙ ſicut fuiſſet licitum ipſi magiſtro Io. Iacobo reuocare dictam conceſſionē, altiusq́; tollere, & ædificare parietem iuxta murum, in quo Angelus dictam feneſtrā habet, ita & hæredibus ipſius magiſtri Io. Iacobi, qui ſunt hæredes dicti Ludouici, argu. ter. in c. ſi gratioſè de reſcrip. in 6. † ubi cōceſſio facta ad beneplacitū pōt etiam per ſucceſſorem reuocari, l. 1. iuncta l. 2. in fi. cū l. ſeq. ff. de precario. l. & habet §. 2. co. ti. † ubi ea, quæ in iure conſiſtunt, ut ius eūdi, itineris, & alterius iuris cōcedi poſſunt precario, quod ius durat, donec fuerit per eū, qui conceſſit, ſeu per ſuos ſucceſſores reuocatum, quando hoc actū eſſet, d. l. 1. iuncta l. quęſitū, §. quod à titio, cū §. ſequenti, ubi caſus, ff. de precario: nā ex quo ita fuit cōuentū inter Angelū, & ipſum magiſtrū Io. Iacobum, prout magiſter Io. Iacobus atteſtatur, cuius dicto ſtandū eſt contra Angelū, qui ipſum in teſtē produxit, ut habetur in d. c. in præſentia, conuētio ſeruāda eſt, quia dixit prætor, pacta ſeruabo. l. 1. in prin. l. iuriſgentiū, §. prætor, ff. de pactis, & cōtractus legē ex conuētione partium accipiunt, l. contractus, ff. de regu. iur. cum ſimilibus.

13 ¶ Præterea aduertendum eſt, ꝙ † ex licentia, & conceſſione facta per ipſum magiſtrū Io. Iacobum nō dicitur aliqua ſeruitus conſtituta, ſed potius quædam obligatio perſonalis contracta, ex quo non fuit facta per uerba denotātia ius, uel ſeruitutem, ſed potius factum quoddā: non. n. dictum fuit, quòd Angelus haberet ſeruitutem, ſeu ius habendi feneſtrā, uel lumē, ſed ſimpliciter quòd data fuit licentia faciendi feneſtrā, ut conſtat ex dicto magiſtri Io. Iacobi: quę uerba non important ſeruitutem, ſed quoddā factum, ſeu facultatem facti, & ſic quandam perſonalem obligationē, ut colligitur ſingulariter ex iis, quæ uoluit Spec. in ti. de empt. & uend. in §. 1. in uerſi. ſed pone. P. in 9. col. cum ſequen. ubi dixit, ꝙ ſi conuentum ſit licitum eſſe habere, uel non habere feneſtrā in muro domus abſque expreſſione alicuius cauſæ, ſeu iure alicuius ſer-

14 uitutis, non dicitur cōſtituta ſeruitus, ſed ſolum obligatio perſonalis, † quæ ſolum contrahentes, eorūq́; hæredes aſtringit, & non ſingulares ſucceſſores, quia obligatio perſonalis non ſequitur rem, nec ſingularē ſucceſſorē, ſed ſolum perſonam obligatam, eiusq́; hęredes, l. fi. ff. de contrah. empt. l. & in prouinciali, C. de ſeruitu. & aqua, l. 1. §. hæres, ff. ad trebell. & propterea emptor non tenetur ſtare dictæ promiſſioni, & conuentioni, poteſtq́; cōtrauenire: & ita etiam eſt de mēte Bar. in l. pater, ff. de ſerui. lega. Paul. de Caſt. in l. lucius, ff. de ſerui. ruſti. prædio. Nam ubicunq; fit conceſſio per uerba denotātia factum, puta per uerba infinitiui modi, uel importantia facultatem, ſeu licentiā, puta concedo tibi facultatem, ſeu licentiam eundi, uel habendi, aut non habendi feneſtram, tunc talis cōceſſio non importat, neq; ſignificat ſeruitutem impoſitā, ſed ſolum quandā obligationem perſonalē, quæ non afficit, neque aſtringit emptorem, nec ſucceſſorem ſingularē, quin poſſit contrauenire, & contrauenendo, ille, cui fuit facta conceſſio, dataq́; licentia, poteſt agere contra eum, qui conceſſit, actione perſonali ad intereſſe, ut uoluit Bar. in d. l. pater, & Paul. Caſtr. in d. l. lucius, & plenius habetur per Bart. Cepol. in tract. ſeruit. urba. pręd. ſub rub. de ſeruit. reali, in 2. 3. & 4. col. & ſub ru. de feneſtra: ideṓq; eſt de mente Bart. in l. fi. ff. de noui oper. nuncia. l. 3. §. opus, ff. de aliena. iudi. muta. cau. fac. & in l. 2. §. itē ſi in facto, ff. de uerb. oblig. Sed in caſu noſtro conceſſio facta fuit ſimpliciter ſine expreſſione alicuius cauſæ, itē per uerba denotātia factum, & facultatē, ſeu licentiam quandam, ut colligitur ex depoſitione magiſtri Io. Iacobi pro parte ipſius Angeli examinati, & ex aliis in proceſſu per dictū Angelum deductis, ergo nō pōt dici ſeruitus aliqua impoſita, ſed ſolum cōtracta quædā obligatio perſonalis, per quam hæredes dicti Ludouici non dicūtur obligati ſtare huic cōceſſioni. ¶ Accedat ad

15 hæc, ꝙ † de iure communi unicuiq; licitū eſt facere, & habere feneſtram in ſuo pariete abſq; eo, ꝙ hoc habeat iure alicuius ſeruitutis, etiā ſi per talem feneſtrā habeat proſpectū ſuper domo, ſolo, terreno, uel horto uicini, l. altius cum l. ſequenti ibiq́; Bal. & alii. C. de ſeruit. & aqua, nā in re ſua unuſquiſq; poteſt ædificare, & facere, dūmodo non immittat aliquid in alienum, ēt ſi noceat uicino, l. fluminū, cum ſequen. & ſequen. ff. de dam. infec. eſt. n. in re ſua quilibet moderator, & arbiter, l. in re mādata C. manda. & hoc procedit etiā, ſi quis habuiſſet, & haberet murum iuxta ſolum, uel fundum uicini iam per centū annos antea factum, in quo nunquā fuiſſent feneſtrę aliquę, quoniā de nouo licitum eſt domino in illo facere, quot feneſtras uelit, dummodo non ad æmulationē uicini arg. glo. in l. qui luminibus, ff. de ſeruitu. urba. prædio. ita etiā habetur per do. Bart. Veron. in d. tract. de ſeruit. urba. prædio. ſub rub. de feneſtra. De iure uerò municipali ciuitatis Bononię prohibetur dominus in ſuo pariete facere, uel habere feneſtram, ſeu foramen, niſi hoc ei ſit licitum, & permiſſum iure ſeruitutis, quę ſeruitus, ſi fuit conceſſa, tunc licitum eſt haberi huiuſmodi feneſtram ſuper ſolo, ſeu horto uicini, ſi talis ſeruitus per inſtrumentū publicum probetur, alioquin ſecus, ut habetur in ſtatuto poſito ſub rub. de cedis, & muris, per quod ſtatutū contrarium in hoc iuri communi introductum eſt, nullū poſſe habere feneſtram in ſuo pariete ſuper ſolo, & terreno uicini iure proprio, & regulariter, ſed ſolum iure ſeruitutis, & ideò cū in hoc ſit correctorium iuris cōmunis ut minus corrigat, & præiudicet regulis iuris, illud ſtatutū introduxit, quòd non poſſet dici ſeruitus conſtituta, niſi per inſtrumentū pulicū probetur, & nō aliter. Infertur ergo ex prædictis, ꝙ habere feneſtram in ſuo pariete ſuper ſolo uicini poteſt ſpectare iure ſeruitutis, aut iure obligationis perſonalis: Sed in caſu noſtro non pōt dici licitum eſſe Angelo habere dictam feneſtrā in ſuo pariete iure ſeruitutis, tum quia hoc neq; per inſtrumentū publicū, neq; per teſtes probatur, ut ſupra, tū quia ſi fuit dicto Angelo conceſſum habere hanc feneſtrā ex conceſſione domini, iſta nō fuit cōceſſio ſeruitutis, quia per uerba factum ſonantia, & facultatem, ac licentiā importātia, & abſq; alicuius cauſæ expreſſione facta fuit huiuſmodi conceſſio: Ergo non poteſt dici ſeruitus aliqua impoſita, ſed potius, quædam obligatio perſonalis cōtracta, quæ nō aſtringit hæredes dicti Ludouici ſucceſſores ſingulares dicti magiſtri Io. Iacobi, qui, ut aſſeritur, dedit licentiā dicto Angelo faciendi dictam feneſtrā per prædicta.

16 ¶ Præterea † ſeruitus non poteſt conſtitui ad tempus certum, uel incertum, ut donec uolam, uel ad beneplacitum, & ſi ita alicui conſtituatur, ſi ille uelit, contra conuentionem agere, exceptione doli propter pactum, repellitur, l. ſeruitutes la 2. in princip. ibique doct. ff. de ſeruitu. ergo ſi dicamus ſeruitutem

ſic conſtitutam, talis conſtitutio in ſe non ualebit, uel
ſaltem eius uſus durabit, donec fuerit beneplacitus
reuocatus, ut ibi, & arg. d. c. ſi gratioſè cum ſimilibus.
¶Et tenendo hanc partem, quam in caſu, de quo agi
tur ueriſſimã arbitror, ſupereſt adductis ſupra in con-
trariũ reſpondere, quamuis illis ex præmiſſis reſpon-
ſum appareat: & in primis dũ dicebatur, ꝙ magiſter
Io. Iacobus tunc dominus horti, ſeu ſoli, ſuper quo
proſpectus ex dicta feneſtra habetur, cõceſſit licentiã
illam faciendi. Primò reſponderi poteſt, hoc non fuiſ
ſe probatum, quia ſolus magiſter Io. Iacobus hoc de-
poſuit, dictumq́; unius teſtis in iudicio non nocet: ſe-
cundo poſito, ꝙ hanc licentiam probaret, fuit proba
ta licẽtia precario conceſſa, & ad beneplacitũ ſuum,
ac ſucceſſorum, quæ conceſſio precaria, & qui bene-
placitus potuit per ſucceſſores ſingulares dicti magi-
ſtri Io. Iac. reuocari. Tertiò reſpondetur, ꝙ licentia fa
ciendi dictã feneſtrã fuit data citra præiudiciũ ipſius
magiſtri Io. Iacobi, ac ſuorum ſucceſſorũ, ut ex tali li
centia nõ poſſet, nec diceretur aliqua ſeruitus ipſi An
gelo acquiri, ut dictũ fuit. Quarto reſpondetur, ꝙ hu
iuſmodi conceſſio, & licentia non conſtituit aliquã
realem ſeruitutẽ, ſed ſolum quandam perſonalẽ obli
gationem introduxit, per quam ſolum magiſter Io.
Iacobus, hæredesq́; ſui tenentur, & obligati ſunt, non
autẽ hæredes dicti Ludouici, qui ſunt ſingulares ſuc-
ceſſores, ut latius dictum fuit. ¶Non obſtat ſecundũ,
ꝙ ſpatio decem, uel uiginti annorũ ipſe Angelus cũ
titulo, & bona fide acquiſiuerit hanc ſeruitutẽ haben
di, & retinendi dictam feneſtram in ſuo pariete ſuper
horto uicini, quia primo reſpondetur, † ꝙ ex quo hęc
17 licentia, & conceſſio fuit facta Angelo precario no-
mine, & ad beneplacitũ magiſtri Io. Iacobi, & ſuorũ
ſucceſſorum, & conſequẽter potuit quandocunq; re-
uocari, ſequitur, ꝙ ipſe Angelus non potuit aliquod
ius præſcribere aduerſus dictũ magiſtrũ Io. Iacobum,
& ſuos ſucceſſores ſpatio temporis decem, uel uigin-
ti annorũ, quoniã actio, ſeu interdictũ, uel ius compe
tẽs ipſis circa reuocationem precariæ cõceſſionis, &
beneplaciti non poteſt tolli minori ſpatio tẽporis tri
ginta annorũ, l. ſicut, C. de præſcriptionibus triginta
annorũ, habetur in l. cõperit, & in l. cum notiſſimi, C.
eod. titu. & no. in l. 2. in fi. glo. magnæ, C. de iure em-
phyt. & propterea Angelus non potuit aduerſus tale
ius præſcribere minori tẽpore triginta annorũ, quo
tempore potuit præſcribere cũ mala fide, & ſcientia
etiã rei alienæ, ſecundum ꝙ à iure ciuili diſpoſitũ eſt
iuxta l. ſi quis emptionis, & d. l. ſicut, C. de præſcrip. tri
ginta annorũ, habetur per Bar. in l. ſequitur, §. ſi uiam,
18 ff. de uſuca. cum ſimil. † quod quidem ius ciuile inter
iudæos ſeruatur, nõ obſtante diſpoſitione iuris cano-
nici, de qua habetur in c. fi. de præſcrip. c. poſſeſſor, de
regu. iu. in 6. & no. in c. 1. de præſcrip. eod. lib. nam cũ
diſpoſitio iuris canonici fundata ſit ſuper fauore ani-
mæ, & peccato d. c. fi. ea non habet locum in iudæis,
qui in concernentibus animam, & peccatum canoni
n õſubijciuntur, ut in c. porrò, cum ibi no. per Archi-
diac. & alios, 16. q. 3. in §. porrò, 35. q. 1. & in c. multi,
2. q. 1. nã de ijs, quæ foris ſunt, nihil ad nos, c. gaude-
mus, de diuor. & ita poteſt intelligi, text. in c. 2. de iu-
19 dæis. Secundo reſponderi poteſt, ꝙ † & ſi iudæus con-
tra iudæum poſſit etiã cum mala fide præſcribere, ut
ſupra, non tamẽ poteſt aliquo modo, & ſic etiã cũ bo
na fide præſcribere contra Chriſtianum, ut no. uoluit
Arch. in c. pagani, 2. q. 7. & ita tenuerunt Hug. & Lau.
quos refert, & ſequitur Archid. in d. c. pagani, in c. 1.
20 3. q. 4. & facit in ſimili, nam † iudæus contra iudæũ po
teſt eſſe teſtis, non tamen cõtra Chriſtianũ ad tradita
per Specul. in titu. de teſte, §. 1. uerſi. item quod eſt iu-
dęus, Alex. in addit. ad Bar. in prohœm. digeſtorum.

& ratio; quare iudæus non poſſit contra Ch
21 præſcribere, eſſe poteſt, quoniam † in iudæis
Chriſtianos non eſt ſeruanda æquitas iuris,
rigor, c. 2. cũ gl. in uer. ſecuritate, de iudęis: ſe
ptio fundata eſt in æquitate iuris, ut in l. 1. ff.
gl. in c. ius naturale, diſtinct. 1. nil mirum igitur
dæus contra Chriſtianũ non præſcribit. ¶Te
teſt reſponderi, & benè, ꝙ cum licentia, & co
faciendi feneſtrã fuerit ipſi Angelo conceſſa
rio nomine, & ad beneplacitũ magiſtri Io. Iac
ſucceſſorũ ſuorũ, ſequitur, ꝙ ipſe Angelus nu
tio tẽporis triginta, uel quadraginta annorũ
22 uel ſeruitutẽ potuit præſcribere, † nã qui prec
bet, & poſſidet, ſeu alijs, qui alteri poſſidet, u
lonus, emphyteota, non põt aduerſus dantẽ
dentẽ præſcribere, ut eſt tex. in l. malè, C. de p
triginta annorũ, ibiq́; Bar. & alij, qui bene d
ꝙ tunc precario poſſidẽs, ſeu colonus, & emph
incipiũt præſcribere a tẽpore, quo cępit dom
trouerſiam facere, illumq́; non admiſit. Qua
ſtris terminis infertur, ꝙ Angelus, qui illam
ad beneplacitũ, & precario habuit, non potu
decẽ, uel uiginti annorũ pręſcribere, quonia
nus eſt, cum ipſe cœpit domino controuerſi
illumq́; noluit admittere, iuxta tradita & no
per Paul. Caſt. in l. qui luminibus, ff. de ſerui
23 dio. ¶Quarto poteſt pro reſponſione dici, q
ptione acquiritur ſeruitus, habens cauſam c
l. 2. C. de ſerui. & aqua, l. ſi quis diuturno, ff. ſi
di. pluribus tamẽ concurrentibus, primum
quis fuerit uſus iure ſeruitutis, hoc eſt eo mo
iure ſuo poſſet uti etiam inuito uicino, non
re uiciniæ, nec familiaritatis, tunc enim qu
24 bere non poſſet, l. fi. ff. quemadmodũ ſeruit
hoc, quòd uſus quis fuerit iure ſeruitutis, deb
re communi probari non per iuramentũ, ſe
ſtes hoc deponentes, ut eſt gl. in l. 1. §. 1. ff. de
q́ue priua. quam refert, & ſequitur Paul. Ca
tius, C. de ſerui. & aqua, Innocen. in c. bona, d
ſtulatione prælato. habetur in l. ſeruitutes, l
ſeruit. & no. in d. l. fi. ff. quemadmo. ſeruit. am
re uero ſtatutario ciuitatis Bononiæ debet p
mẽtum publicum probari; item requiritur
bona fides, hoc eſt, quòd ſciuerit, & credide
ſeruitute, credens ſeruitutẽ eſſe impoſita, d.
tes, d. l. fi. & d. l. ſi quis diuturno: ſed in caſu no
inſtrumentum publicũ non fuit probatum,
examinati, uidelicet magiſter Ioã. Iacobus
Angelũ fuiſſe uſum dicta feneſtra, illumq́; in
riete feciſſe ex licentia ſibi data ad beneplac
iure ſeruitutis, quinimmò cũ hoc, quod ſibi
retur aliqua ſeruitus acquiſita: quod quidem
rio importat illũ non fuiſſe uſum iure ſeruit
potius cuiuſdã facultatis, & licẽtiæ iuxta ea, q
tur, in l. ut pomũ, ff. de ſerui. ergo ſequitur, ꝙ
gelus nõ potuit præſcribere ius, uel ſeruitute
25 neſtræ. item † cum de iure ciuili, (quod ſerua
inter iudæos, d. l. iudæi communi, C. de iudęis
ſcribendam ſeruitutem habentem cauſam co
requiratur bona fides d. l. ſeruitutes la 3. d. l. ſi q
turno, d. l. fi. & d. l. 2. C. de ſerui. & aqua, ſequitur
ipſe Angelus non potuit præſcribere, cũ fuerit
la fide, & ſcientiam habuerit, fuiſſe ſibi data li
faciendi in muro ſuo feneſtram, uidelicet ad be
citum magiſtri Ioan. Iacobi, & ſucceſſorum
hoc, quòd ſibi, uel rei ſuæ non poſſet ius ſerui
quiri, prout ipſe magiſter Ioan. Iacobus depo
cũ licentia, & conceſſio huiuſmodi fuerit ipſi
lo cum hac qualitate, & pacto data, & conceſſ
ſumendum eſt, ipſum hoc ſciuiſſe, non autem

ratæ,quia in facto proprio ignorantia non eſt tollera
bilis,l.fi.cũ gl.ff.pro ſocio cũ ſimilibus,&habetur,per
Doct.in c.ſi diligẽti,& in c.fin.de præſcrip. ¶Vltimo
fundamento colligitur reſpõſio ex iis,quæ ſupra dixi
in ultimo argumento facto ad fauorẽ hæredũ Ludo-
uici,& contra ipſum Angelũ.¶Secundam nunc dubi
tationem aggredior, an licitũ ſit dictis hæredibus Lu
douici facere,altiùsq; tollere murũ in ſuo ſolo iuxta
parietem ipſius Angeli, ita ꝙ lumen dictæ feneſtræ
poſſit obſcurari;& infra quod ſpatiũ poſſit parietem
prædictum iuxta murũ Angeli facere? & omiſſo argu
mentorũ ordine,qui pro utraque parte tuenda poſſet
obſeruari, concludo licitũ eſſe de iure dictis hæredi-
bus ædificare iuxta murũ dicti Angeli,quamuis ſic ei
ſeu ædibus ſuis noceat in obſcurando feneſtram,& lu
men,ꝙ per illam recipiebatur, quoniam ſi Angelo,
uel rei ſuæ nulla fuit ſeruitus cõſtituta,nec acquiſita,
ueluti ſupra in primo dubio fuit cõcluſum, ſequitur,
ꝙ † de iure licitũ eſt ipſis hæredibus in ſolo ſuo iuxta
ędes uicini etiam cũ incommodo,& præiudicio uici
ni ædificare,parietemq́; cõſtruere, & maximè quan-
do hoc ad ſuã utilitatẽ uellet facere,ut eſt tex.vbi Bal.
Paul.& alij in d.l.altiùs cũ l.ſequenti, C.de ſeruit. &
aqua,nã unicuique licitum eſt facere, & ædificare in
ſolo ſuo uſq; ad cœlum etiã cum præiudicio uicini,
cũ cœlum, quod ſupra ſolùm eſt liberũ eſſe debeat,
ut dominus ſoli poſſit uſq; ad cœlũ,ſi poſſibile eſſet,
ædificare,l.fi.ff.de ſeruit.& ibi gl.l.cuius, ff.de ſeruit.
urb.prædio.hoc idẽ probatur in l. cũ eo,ff.de ſeruitu.
urb.prædio.& ibi Bar.& alij,ubi eſt caſus in terminis,
ꝙ licet unicuiq; tollere,& eleuare,ædes ſuas uſque ad
cœlum etiã obſcurando ædes,& feneſtras uicini ipſo
uicino inuito,quãdo ædes ædificare uolẽtis nõ debe-
rent ſeruitutem ædibus uicini : quod qnidẽ Ange.ibi
uoluit procedere ẽt, ſi uolens ædificare, & parietem
eleuare,id facere ſolùm,ut uicino noceret, ſibiq́; nõ
prodeſſet:Sed Paul.de Caſt.ibi, & in dicta l. altiùs in-
telligit,quando quis hoc uellet facere ad commodũ
utilitatemq́; ſuam:quę opinio eſt magis æqua: ſed in
caſu noſtro hæredes dicti Ludouici uolunt ędes ſuas,
& parietem altiùs tollere ob ſuam utilitatẽ, ergo &c.
¶Nec obſtat, quòd licitum fuit ipſi Angelo habere
feneſtram in dicto ſuo pariete tàm de iure cõmuni,
quàm ex licentia ſibi à domino conceſſa,ut ſupra di-
ctũ fuit,quia reſpondetur primò ꝙ & ſi de iure com-
muni ſit ei licitum feneſtram habere, tamen de iure
municipali eſt prohibitum,niſi hoc habeat iure ſerui
tutis,quàm legitimè tenetur probare,ut in ſtatuto ha
betur:Sed nec de ſeruitute,nec de licentia aliqua con
ſtat,quia ſolùm unus teſtis inducitur, qui etiam non
probat de ſeruitute aliqua,ſed ſolùm de facultate qua
dã,& licentia data ad beneplacitũ,& citra prędiudiciũ
concedẽtis,ſuorumq́; ſucceſſorum quoad acquiren-
dam ſeruitutem,ergo &c.Secundò quãuis ex licẽtia,
& conceſſione,ut ſupra,facta in caſu, quo de ea legi-
timè cõſtaret,diceretur eſſe contracta quædam perſo
27 nalis obligatio, † quæ eſt quid diuerſum à ſeruitute l.
ut pomum,& ibi Bar.ff.de ſeruit.iunctis iis,quę ſupra
dixi in primò dubio, tamen hæc obligatio perſonalis
ipſi Angelo acquiſita nõ ligat ſingulares ſucceſſores
magiſtri Io.Iacobi tẽpore conceſſionis domini,quin
ipſi ſingulares ſucceſſores,qui ſunt dicti hæredes,poſ
ſint huiuſmodi obligationi perſonali cõtrauenire ,&
contrauueniendo , ipſi Angelo dicitur ſolùm reſerua-
tũ ius agẽdi actione perſonali ad intereſſe contra di-
ctũ magiſtrũ Io.Iacobum concedentẽ,& obligatum,
ut latius dixi ſupra in primo dubio,& eſt cõis opinio.
Prætereà dicta licentia,& facultas faciendi feneſtram
cõceſſa fuit Angelo nõ ſimpliciter, ſed ſecũdũ quid,
uidelicet,precario nomine,& ad beneplacitũ conce-
dentis,ſuorum ſucceſſorum: Ergo illã quandocunq;
reuocare,illiq́; contrauenire potuerunt, cũ huiuſmo
di conceſſio,& licentia de iure tam diu cenſeatur du
rare,quã diu is,qui conceſſit, ſeu hæredes ſui, & ſuc-
ceſſores etiam ſingulares patiuntur tàm ex forma cõ
uentionis, quàm etiam ex iuris diſpoſitione,l.1.in
prin.iũcta l.queſitum, §.à titio cum , §.ſequent.ff. de
precario,c.ſi gratioſè de reſcri.in 6.Et cum hæc ſit ue
ritas,ulteriùs nõ inſiſto.¶Verũ ſup eo,de quo incidẽ
28 ter poſſet dubitari, † infra quod ſpatiũ dicti hæredes
ualeãt parietẽ in ſolo ſuo iuxta murũ Angeli ædifica-
re,breuiter dici põt, & abſq; dubio,ꝙ dimitti debeat
legitimũ ſpatiũ,ut eſt tex.in l.Imperatores, ff.de ſer-
uit.urb.prędio.quod ſecundũ gl.ibi inter ædificia pri
uata,qualia ſunt in caſu noſtro, eſt ſpatiũ decẽ pedũ,
ut eſt tex.in l.ſi cui, & in l.mœuiana, C.de priua ędif.
Sed aliter dicendum eſt,uidelicet,ꝙ aut uicinus uult
ædificare domũ,uel parietẽ ex oppoſito, uel ex fron-
te domus uicini, & tunc ædificans tenetur dimittere
ſpatiũ iuris,uidelicet ſi uelit parietẽ in ſolo ſuo ædifi-
care,& tollere,tenetur unum pedẽ terreni dimittere
iuxta ſolum,& ædificiũ uicini,ſi uerò domũ uelit ædi
ficare, duos pedes relinquet,l.fi.ff.fi.regu.quæ lex ha-
bet locũ ẽt, qñ quis uellet parietẽ, ſeu domũ ædifica-
re iuxta prædiũ urbanum uicini, ut in terminis benè
declarat Do.Barthol.Veron.in d.tract.ſerui. ſub rub.
de pariete,& muro in 1.col. cuius dicta aliter nõ refe
ro:& ita ẽt eſt de mente gl.in d.l fi.in ſolutione,l.mę-
uiana,C. de ædif.priua.ꝙ lex illa habeat locum nõ in
męuianis;ſed in aliis ædificationibus, & conſtructio
nibus : Aut uicinus vult domũ , ſeu parietem in ſolo
ſuo ædificare nõ ex oppoſito,& obiecto,ſed ex latere
domus uicini,& tunc nullum interuallũ,nec ſpatium
terrę requiritur, ſed iuxta domum,uel parietem uici-
ni nullo dimiſſo ſpatio poteſt ędificare, d.l. altiùs, &
in d.l.in ędibus cum ſimilibus ſupra allegatis.Hinc ui
demus uicinos habere muros a latere cõmunes,& do
mos à latere eſſe contiguas, nullo dimiſſo ſpatio:&
ita declarat Ang. in d.l.męuiana , C.de ædif. priua.&
in caſu iſto,qui eſt caſus noſter, nõ habet locum text.
in d.l.mœuiana,& in l.fi.ff.fi.regund. Ex quibus col-
ligitur,quod non obſtat,d.l.ſi cui,& d.l.mœuiana; ac
etiam quia ſecundum glo. ibi lex illa hodie non ſer-
uatur. Vel dic ſecundum glo.in d.l.fi.quod loquitur
in ſolarijs,& mœuianis,iuxta quæ dimitti debet ſpa-
tium decem , uel quindecim pedum ſecundum di-
29 ſtinctionem illius legis:Et† quæ ſint mœuiana, ſeu ſo
laria. habetur in l. 2.§.cum quidam, ff.ne quid in lo-
co publico,& in l.malum,§.1.ff. de uerborum,ſigni-
fic.In cæteris uero ædificijs, & conſtructionibus pro-
cedit,tex.in d.l.fi.& hæc ſufficiant ad fauorem dicto-
rum hæredum. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Aedificare in ſuo,& ædificium, ac murum uſque ad cęlum eleuare,& in eo feneſtras habere unicuique licet, etiam ſi ex hoc noceat uicino,& quando num. 3.*

2 *Feneſtram in pariete meo iuxta hortum puellæ, uel monaſterium religioſorum facere mihi licet, & quando.*

4 *Parietem altius ex tollere licet, etiam ſi lumina uicini obſcurentur,& quando;*

5 *Sed ultra modum uſitatum eleuare non licet.*

6 *Et multo minus ultra eleuationem inuſitatam non licet, etiam feneſtras,uel alia facere, quæ uicino noceant.*

7 *Feneſtram in muro quando non liceat facere, & num.9.*

8 *Super, & ſupra aliquid eſſe , uel fieri quando , & quomodo quid dicatur .*

9 *Moniales à publicis,& mundanis aſpectibus omnino ſeparatæ eſſe debent.*

10 *Verecundia quid ſit.*

11 *Aedificia facta contra utilitatem publicam, & in dedecus diui-*